

מ"ת 1383/03/17 - מדינת ישראל נגד עזיז אבו זהרה (עציר) - בעצמו, אנס אלעטאונה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 1383-03-17 מדינת ישראל נ' אבו
זהרה(עציר) ואח'
בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו

06 מרץ 2017
תיק קשור בקשר מעצרים

המבקשת: מדינת ישראל
נגד המשיבים: ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל והמתמחה רפי שמואל

1. עזיז אבו זהרה (עציר) - בעצמו
2. אנס אלעטאונה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אחסאן ווהבי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים.

2. ב"כ המשיבים הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר של חשש להימלטות מן הדין.

3. ב"כ המשיבים עתר תחילה לעבור לדין במסגרת התיק העיקרי כדי לאפשר את קידום התיק, ואולם לאחר שב"כ המבקשת סירב לעשות כן, עתר ב"כ המשיבים להורות על קציבת תקופת המעצר עד לתום ההליכים למשך 15 יום.

ב"כ המשיבים טען כי העונש לו צפויים המשיבים היה ויורשעו במסגרת התיק העיקרי לא יהיה גבוה ממאסר לתקופה של 15 יום.

ב"כ המשיבים הציג דף מרוכז עם גזרי דין בהליכים שונים בעבירות דומות בהם נדונו נאשמים לתקופות מאסר לעונשים שנעו בין מאסר מותנה ל- 18 ימי מאסר בפועל. ב"כ המשיבים הוסיף כי אם בעבר הסתפק בית המשפט העליון בקציבת תקופות מעצר של 45 יום, נכון יהיה לקצוב את תקופת המעצר

כעת לתקופה קצרה יותר, ל- 15 יום, נוכח הרגיעה במצב הביטחוני.

4. ב"כ המבקשת התנגד לבקשת ב"כ המשיב לקציבת תקופת המעצר. ב"כ המבקשת טען כי אם חפץ המשיב לזרז את ההליכים במסגרת התיק העיקרי, עליו לפעול לשם כך במסגרת התיק העיקרי.

5. במהלך היום מותב זה דן בבקשות למעצר עד לתום ההליכים. במהלך היום חזרו סנגורים רבים, במספר דיונים והעלו טענות אודות משך הזמן בהן נותרים הנאשמים עצורים עד לדיון הראשון במסגרת התיק העיקרי, כאשר לטענת הסנגורים התקופה החולפת עד לדיון הראשון במסגרת התיק העיקרי עולה על תקופת המאסר שצפויה להיגזר עליהם. הסנגורים השונים עתרו לעבור לדיון בתיק העיקרי במסגרת תיק המעצרים, מה שלא אפשרתי, בהעדר הסכמה של המבקשת. לחלופין, עתרו הסנגורים, כמו במקרה דנן, לקצוב את תקופת המעצר למשך 15 יום.

6. הגם שככלל אין זיקה ישירה בין עונש לו צפוי נאשם לבין תקופה של מעצר עד לתום ההליכים, סבורני כי יש לתת משקל למורכבותו של תיק ולמשך זמן הברור הצפוי מחד גיסא ולעונש הנהוג בגין מקרים דומים מאידך גיסא.

7. בסוגיה זו אין לי אלא להפנות לפסיקה של בית המשפט העליון בבש"פ 2739/02 **צבאח ואח' נגד מדינת ישראל**, שאף עניינו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט העליון קובע דברים אלה: **"בענייננו לא הוצעו חלופות מעצר רציניות בעניינם של העוררים העשויות להסיר את החשש מפני התחמקותם מפני המשפט... בצד האמור מתחייבת ההדגשה הבאה: מעצרו של העוררים, על רקע אופי האישומים נגדם ונוכח הנסיבות המיוחדות של התקופה, מחייב הערכות מיוחדת ומהירה ביותר של מערכת השיפוט בערכאה הדיונית אשר תאפשר מתן קדימות ברורה לברור משפטים שנושאים הוא אישומים כלפי תושבי שטחים בגין כניסה ושהייה שלא כדין בישראל. מוקד תשומת הלב של רשויות התביעה, הסנגוריה, ובתי המשפט צריך להיות מופנה להאצת ברורו של המשפט גופו כדי לקצר ככל הניתן את תקופת ישיבתם במעצר של נאשמים ששחרורם ממעצר נמנע בעיקרו בשל מאפייניו המיוחדים של מצב החירום הביטחוני בתקופה זאת.**

האיזון בין עניינם של העוררים בהאצת משפטם לבין עניינו של הציבור בהבטחת הליך משפטי תקין בעניינם בא לידי ביטוי נאות בהחלטתו של בית המשפט המחוזי לעצור את העוררים עד תום ההליכים, תוך הגבלת תקופת מעצרו ל-45 יום ושחרורם לאחר מכן בתנאים. אינני רואה לשנות קביעה זו... בכפוף לכך שאם לא יסתיים המשפט תוך תקופת המעצר שנקבעה, ישוחררו העוררים בתנאי שחרור בערובה".

בעניין דומה ראו בש"פ 3651/03 **רומי איאד נגד מדינת ישראל**, פורסם בנבו, שאף הוא דן בעניינו של מי שהוגש כנגדו כתב אישום בגין עבירה של שהייה בישראל שלא כדין ועבירות נלוות. אף שם קבע

בית המשפט העליון כי: "צמצום תקופת המעצר למשך 45 יום, יש בו כדי להבטיח כי הפגיעה בחירותו של העורר לא תהא מעבר למידה הראויה והדרושה לקיום הליך תקין בעניינו".

8. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים או למשך 45 יום מאז הוגש כתב האישום, המוקדם מבין השניים. היה והתיק העיקרי לא יסתיים בתוך 35 יום מעת הגשת כתב האישום, תפנה המבקשת בבקשה למותב הדן בתיקי מעצר עד לתום ההליכים לצורך קביעת דיון בתוך המסגרת של 45 יום. על הצדדים להפנות תשומת לב המותב הדן בתיק העיקרי לתקופת המעצר האמורה.

9. בשולי הדברים אציין כי ספק בעיניי אם בשלה העת לקבוע כי חל שיפור במצב הביטחוני, כזה המצדיק מדיניות ענישה ו/או מדיניות מעצרים שונה בעניינם של שוהים בלתי חוקיים. מכל מקום, הדבר לא הוכח כדבעי בפני.

עוד אציין, כי בהחלטה בעניין לדניוב אליה הפנה ב"כ המשיב (עמ"ת 30691-07-12) דובר במקרה בו הייתה הסכמה של הצדדים כי ניתן לשקול חלופת מעצר וכי היה על העורר שם להמתין במעצר תקופה של כחצי שנה עד לתחילת שמיעת הליך ההוכחות שנקבע.

בענייננו, ספק אם יתקיים הליך הוכחות (כזכור, ב"כ המשיבים ביקש לעבור לדיון בתיק העיקרי כבר היום לפני), וישיבת ההקראה קבועה ליום 13.3.17, כך שחשש שהמשיבים ישבו בתקופת מעצר במידה העולה על הנדרש עד לתחילת ההליכים בתיק העיקרי, לא קיים בענייננו. בעניין זה יושם אל לב, כי במסגרת הפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיבים בדף המרוכז שהוגש קיים גזר דין אחד שבו הושת עונש מאסר של 18 ימים (ת"פ 2442-06-16).

תשומת לב שב"ס כי למשיבים דיון הקראה בתיק העיקרי הקבוע ליום 13.3.17 בשעה 11:30 וכי יש להביאם לדיון האמור.

זכות ערר כדין.

ניתנה והודעה היום ח' אדר תשע"ז, 06/03/2017 במעמד הנוכחים.

